

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Helge Adam Møller kunne godt huske diskussionen fra sidste gang, eller også er den blevet genlæst. Så vil jeg så for det første gentage forslaget om ændring af § 16 om, at man sætter fokus på, at det er barnets ret til samvær, så man ikke længere har forældrenes ret. Det er barnets ret. Det er barnet, der kommer i fokus. Ikke ligestillingsproblemer, ikke noget andet, barnets ret.

Kl. 15.50

Det andet handler jo ikke om, hvorvidt man skal op at besøge farfar og farmor i Holstebro. Det er jo slet, slet ikke det, det drejer sig om. Det er – og nu vil jeg gentage et af de eksempler, jeg kom med sidst: Hvis man fastsætter samvær hver 14. dag, hvor barnet er 2 år, skal det så foregå fuldstændig uændret hele tiden under barnets barndom?

Hvis man er i gang med et eliteidrætsarrangement eller noget andet som barn, hvor man har brug for at komme der om søndagen, og så kan man bare ikke deltage i den slags, fordi forældrene ikke kan finde ud af at tage fat i deres gamle aftale og lave den om. Skal man ikke have lov til det som barn?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har altså læst de nye forslag, og jeg havde heldigvis ikke skrevet en tale sidst, så der var ikke et eller andet, jeg kunne stå og læse op af. Jeg har ligesom sidst lavet nogle notater, og de er lavet i går aftes, så det er ikke genbrug af en tale, jeg holdt sidste år.

Lad mig sige med hensyn til det sidste, at sådan som jeg læser det, så står der her krystalklart, at hvis to forældre er helt enige om, hvordan det samvær skal være, og at det af en eller anden grund ikke passer lille Peter, og det kunne jeg måske godt forstå, hvis jeg selv var lille Peter og hellere ville ud at spille fodbold i den uge, hvor jeg skulle være hos den ene eller den anden, og de to forældre stadig væk fastholder, jamen det skal du altså være, og de er enige om det, så er der ifølge det her lovforslag en klar ret til, at lille Peter på 8, 10, 12 eller 14 år kan ringe til statsamtet og sige, at I skal så træffe en afgørelse. Det kan være, de fastholder afgørelsen, det kan også være, at de giver lille Peter ret.

Men altså helt ærligt: Vi skal have mange statsamter, og hvis man skal have den ret, bør

man også have det i den almindelige familie med to samboende forældre, og det synes jeg altså ikke er til gavn for barnet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Møller svarede ikke på spørgsmålet. Skal det være sådan, at når man starter som 1-årig med, at der bliver lavet en aftale, og man så bliver 11 og har fået et andet liv, at så vil forældrene ikke rode rundt i den der gamle aftale, fordi så kommer de bare op at skændes en gang til?

Det, jeg bare vil have, er, at barnet har en myndighedsperson, som barnet kan gå hen til og sige: Gider du ikke lige tage en snak med mine forældre og sige, at jeg gerne vil have det lavet om? Det er ikke besøget hos farmor og farfar, det er den generelle samværsaftale, som jeg godt vil have, I kigger på igen.

Må man ikke det som barn? Skal myndighederne så sige: Vi smækker røret på, vi vil ikke snakke med dig? Er det hr. Helge Adam Møllers svar på, at vi skal have udviklet børnene som demokratiske og have mulighed for at få indflydelse osv. osv.? Er det det?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg beklager. Jeg synes så, SF skulle have skrevet, hvad de mener, men det er bare ikke det, der står i lovforslaget. Det viser så også – det har jeg lidt erfaring med, for jeg har også selv prøvet at lave lovforslag – at det er uhyggelig svært. Man kommer næsten altid galt af sted, når man vil forme det, for paragraffen dækker også alle de situationer.

Jeg synes selvfølgelig, det er helt naturligt, hvis forældrene bliver skilt, når børnene er 1 eller 3 år, at de 3, 5, 7 eller 9 år efter har mulighed for at tage den samværspraksis, der er lavet på det tidligere tidspunkt, op, hvis den ene eller alledøst begge parter er enige om det.

Det synes jeg der burde være mulighed for i øjeblikket, men jeg synes stadig væk ikke, at det er noget, barnet skal blande sig i, for hvis de to forældre stadig væk er enige om, at den aftale, de indgik for 10 år siden, er den bedste, så synes jeg i virkeligheden ikke, vi skal lægge ansvaret over på lille Peter.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så går vi tilbage i ordførerrækken.